

ת"פ 53985/01/16 - מדינת ישראל נגד חוסאם עיסא, עלאא ח'לאילה, מוניר טבראני, חאלד חמאד

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו
ת"פ 53985-01-16 מדינת ישראל נ' עיסא(עציר)
ואח'

בפני כבוד השופט דוד רוזן
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

1. חוסאם עיסא (עציר)
2. עלאא ח'לאילה (עציר)
3. מוניר טבראני (אסיר)
4. חאלד חמאד (עציר)

הנאשמים

גזר דין

הנאשמים הורשעו על פי הודאתם במסגרת הסדר טיעון בעבירות הבאות:

1. הובלת נשק ותחמושת, עבירה לפי סעיף 144(ב) רישא + סיפא לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "החוק");

2. החזקת נשק ותחמושת, עבירות לפי סעיף 144(א) רישא + סיפא לחוק;

בנוסף, נאשם 2 הורשע בשיבוש הליכי משפט, עבירה לפי סעיף 244 לחוק.

בנוסף, נאשם 3 הורשע בהתחזות כאדם אחר, עבירה לפי סעיף 441 לחוק וכן בהפרת הוראה חוקית, עבירה לפי סעיף 287(א).

א. כתב האישום:

על פי עובדות כתב האישום ביום 14.1.2016 בסמוך לשעה 20:00 נסעו הנאשמים מעכו להרצליה ברכבו של נאשם 1 מסוג "סקודה" במטרה פלילית שטיבה אינו ידוע למאשימה, כאשר הם מצוידים בשני כובעי גרב, כפפות ומברג.

בשלב מסוים, הצטיידו הנאשמים והובילו עמם שלא כדן, אקדח חצי אוטומטי ("בול") בקוטר 9 מ"מ ובתוכו מחסנית טעונה בעשרה כדורים בקוטר 9 מ"מ, אקדח חצי אוטומטי מסוג "Beretta" בקוטר 7.65 מ"מ ובתוכו מחסנית טעונה

ב-8 כדורים בקוטר 7.65 מ"מ, מחסנית נוספת טעונה ב-8 כדורים בקוטר 7.65 מ"מ בתא המטען של הרכב, ועשרה קליעים בקוטר 9 מ"מ בשקית תא המטען (להלן כולם: "**הנשק והתחמושת**").

משהבחין נאשם 2 בשוטר שניגש לכיוון הנאשמים, השליך את מפתחות הרכב לשיח סמוך וזאת בכדי למנוע או להכשיל הליך שיפוטי.

לבקשת השוטר להזדהות על פי תעודת זהות, התייצג נאשם 3 כאחיו, אמיר טבראני, וזאת בכוונה להונות.

כמו כן, במעשיו המתוארים לעיל הפר נאשם 3 תנאי מעצרו כפי שהורה עליהם בית המשפט ביום 11.11.2015, מ"ת 10701-11-15.

ב. טענות הצדדים:

הצדדים עתרו בהסכמה להשית על הנאשמים את העונשים הבאים:

נאשם 1 - 25 חודשי מאסר בפועל ושבועיים, החל מיום מעצרו.

נאשם 2 - 30 חודשי מאסר בפועל ושבועיים, החל מיום מעצרו.

נאשם 3 - 15 חודשי מאסר בפועל, החל מיום מעצרו.

נאשם 4 - 9 חודשי מאסר בפועל, החל מיום מעצרו.

כן התבקשתי על ידי הצדדים להורות על החזרת רכב מסוג סקודה, מס' 9604652, לנאשם 1, לאחר שיופקד סכום של 54,000 ₪ בקופת בית המשפט; ולהורות על העברת סכום של 49,500 ₪ לטובת קרן החילוט.

הסנגורים הנכבדים הדגישו כי מדובר בהסדר סביר וראוי שאינו חורג ממתחמי הענישה שנקבעו לעבירות מסוג זה, וכי יש לכבדו נוכח קשיים ראייתיים משמעותיים שהוצגו בפני התביעה, הודיית הנאשמים מיד בפתח המשפט ולקיחת אחריות על מעשיהם.

ג. דיון והכרעה:

משמצא המחוקק לנכון להוסיף לספר החוקים את תיקון מס' 113 לחוק העונשין, מצווה בית המשפט לפעול בהתאם להוראותיו ולקבוע תחילה מהו מתחם העונש ההולם לעבירה בה הורשעה הנאשמת.

ג.1. הערך החברתי הנפגע ומידת הפגיעה בו:

בעבירת החזקת נשק טמון פוטנציאל הרסני, שכן לרוב עבירה זו מבוצעת כדי לאפשר ביצוען של עבירות אחרות. ניסיון החיים מלמד, לצערנו, כי לרוב בנשק אשר מוחזק על ידי מי שאינו מורשה להחזיקו, נעשה שימוש לפעילות עבריינית,

עמוד 2

העלולה לסכן עוברי אורח תמימים. הנשק אף עשוי למצוא דרכו למפגעים למיניהם ופגיעתו עלולה להיות הרת אסון. ההסלמה שחלה בעבירות נשק בשנים האחרונות וזמינותם של כלי הנשק, מערערים את הסדר החברתי ופוגעים בתחושת הביטחון האישי של אזרחי המדינה (ראו: ע"פ 7502/12 **בסאם כוויס נ' מדינת ישראל**, פורסם במאגרים המשפטיים; ע"פ 6989/13 **פרח נ' מדינת ישראל**, פורסם במאגרים המשפטיים; ת"פ 18510-10-14 **מדינת ישראל נ' ערפאת בן מואפק אחמד**, פורסם במאגרים המשפטיים).

לעניין זה יפים הדברים שנאמרו בע"פ 4460/11 **מדינת ישראל נ' פאיד**, פורסם במאגרים המשפטיים, שם נפסק כי:

"עבירות בנשק חומרתן מכופלת, הן בעצם המעבר על החוק ובמוטעם במאטריה הספציפית; נשק שאינו כדן, קרי - ברישיון כדבעי, מועד לפורענות. זכורה האמירה, אם ראית במחזה תיאטרון אקדח במערכה הראשונה, סופו שיירה במערכה השניה או השלישית. הימצאותו של נשק בידים לא נכונות עלול להביא בסופו של יום אף לקיפוד חיי אדם".

הערך החברתי המוגן שנפגע כתוצאה מהחזקת נשק ותחמושת שלא כדן הוא שלום הציבור ובטחונו. שימוש בנשק שלא כדן עלול להוביל לתוצאות הרות אסון עד כדי נטילת חיי אדם.

בעניינו מדובר בעבירות של החזקת נשק ותחמושת לפי סעיף 144(א) רישא וסיפא - עבירות המצויות ברף התחתון במדרג החומרה היחסי שקבע המחוקק לעבירות נשק; וכן בעבירות של הובלת נשק ותחמושת לפי סעיף 144(ב) רישא וסיפא, המצויות במעמד ביניים מבחינת חומרתן היחסית, כאשר מעליהן ניצבת העבירה של ייצור, יבוא או סחר בנשק. אף על פי שלנאשמים לא מיוחסות עבירות נשק ברמת החומרה הגבוהה ביותר מבחינת היקף הסיכון הטמון בהן ומידת האשם המוסרי שדבק בהן, עדיין מדובר בעבירות היוצרות סיכון לפגיעה בגוף או בנפש, כמפורט מעלה.

בהתחשב בכמות הנשק והתחמושת שהוחזקה על ידי הנאשמים, ללא רשות על פי דין, ניתן לקבוע כי במעשים נפגעו הערכים המוגנים פגיעה קשה.

ג.2. מדיניות הענישה הנוהגת:

בשנים האחרונות ניכרת מגמת החמרה בעונשי המאסר הנגזרים על נאשמים בעבירות בנשק נוכח היקפן המתרחב והצורך בבליתחם של עבירות אלה. החמרה זו באה לידי ביטוי בשורת פסקי דין של בית המשפט העליון מהשנים האחרונות (ראו למשל: ע"פ 2251/11 **נפאע נ' מדינת ישראל**, פורסם במאגרים המשפטיים; ע"פ 4450/11 **עספור נ' מדינת ישראל**, פורסם במאגרים המשפטיים; ע"פ 3156/11 **זראיעה נ' מדינת ישראל**, פורסם במאגרים המשפטיים; ע"פ 2044/11 **מדינת ישראל נ' בלוצרקובסקי**, פורסם במאגרים המשפטיים).

עם זאת, קשת הענישה בעבירות נשק רחבה ותלויה בנסיבותיו ובמאפייניו הייחודיים של המקרה הקונקרטי.

ג.3. נסיבות הקשורות בביצוע העבירה:

כתב האישום חסר פרטים אודות משך הזמן בו החזיקו הנאשמים בנשק ובתחמושת, כיצד הגיעו לידיהם ומהו המניע שעמד מאחורי מעשיהם.

הנאשמים החזיקו בשני אקדחים מסוגים שונים, בתוכם מחסניות טעונות ב-10-8 כדורים, מחסנית נוספת טעונה ב-8 כדורים ובעשרה קליעים בקוטר של 9 מ"מ בשקית תא המטען.

בנוסף, נאשם 2 ניסה לשבש הליכי משפט משהבחין בכוחות משטרה מתקרבים לעברם, ונאשם 3 התחזה לאדם אחר משהזדהה בפני השוטר על ידי מסירת מספר תעודת הזהות של אחיו.

ג.4. נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה:

מדובר ב-4 נאשמים בעלי עבר פלילי נכבד.

נאשם 1 הורשע בין השנים 2003 ל-2013 בעבירות מסוג איומים; תקיפה סתם; הפרעת שוטר במילוי תפקידו; החזקת אגרופן או סכין שלא למטרה כשרה; החזקה/שימוש בסמים לצריכה עצמית; יצוא, יבוא, מסחר הספקה סמים מסוכנים; והעלבת עובד ציבור - בגין הוטל עליו מאסר בפועל של 12 חודשים ומאסרים על תנאי.

סנגורו המלומד של נאשם 1, עו"ד אלעד רט, ביקש להדגיש בענייננו כי מדובר בבחור בן 31, רווק אשר מתגורר אצל הוריו בעכו. בצעירותו התדרדר לסמים, ולפני 8 שנים עבר הליך גמילה בקהילה הטיפולית מלכישוע, מאז הוא נקי מסמים. הוריו של נאשם 1 אינם עובדים ומתקיימים מקצבת נכות של האב, כאשר הסכום שהועבר לטובת קרן החילוט בתיק זה גויס לאחר מאמצים אדירים של הוריו. לדבריו של ב"כ נאשם 1, מאז שחרורו ממאסר, במהלך כל השנים האחרונות, הורשע הנאשם בתיקים פעוטים שאינם רלוונטיים לענייננו, ושהסתיימו כולם במאסר על תנאי.

נאשם 2 הורשע בין השנים 2007 ל-2014 בשלל עבירות מסוג החזקה/שימוש בסמים לצריכה עצמית; החזקת נכס חשוד כגנוב; תקיפה וחבלה ממשית על ידי שניים או יותר; תקיפה הגורמת חבלה ממש; תקיפת שוטר בעת מילוי תפקידו; העלבת עובד ציבור; נהיגת רכב מנועי ללא רשיון; הפרת הוראה חוקית; חבלה כשעברין מזויין; חבלה חמורה; תקיפה סתם; יצוא, יבוא, מסחר, הספקה סמים מסוכנים; קשירת קשר לעשות פשע; נהיגה בזמן פסילה; שלב"ר ונטישה במקום אחר; איומים; קבלת נכסים שהושגו בעוון; ורכישה/החזקת נשק שלא כדין. בגין עבירות אלו הוטלו על הנאשם 45 חודשי מאסר בפועל ומאסרים על תנאי.

כמו כן, לחובתו של נאשם 2 מאסר מותנה בן 9 חודשים בעבירות נשק שנגזר עליו בת"פ 8961-09-13 בבית משפט השלום בראשון לציון ביום 6.4.2014 למשך 3 שנים מיום שחרורו. העונש המבוקש על ידי הצדדים כולל הפעלתו בחופף של מאסר זה.

נאשם 3 הורשע ביום 12.7.2016 בעבירות סיוע לגניבה מרכב; סיוע לחבלה במזיד ברכב; סיוע לפריצה לרכב בכוונה לגנוב; איומים; והפרעת שוטר במילוי תפקידו. בגין עבירות אלה הושת על הנאשם מאסר בפועל לתקופה של 4 חודשים ומאסרים על תנאי.

נאשם 4 הורשע בין השנים 2006 ל-2014 בעבירות מסוג החזקת אגרופן או סכין שלא למטרה כשרה; הפרת הוראה חוקית; החזקת מכשירי פריצה; פריצה לרכב במטרה לגנוב; היזק לרכוש במזיד; גניבה; התנהגות פרועה במקום ציבורי; החזקה/שימוש בסמים לצריכה עצמית; החזקת נשק חשוד כגנוב; תקיפה וחבלה על ידי שניים או יותר; יצוא, יבוא, מסחר, הספקה סמים מסוכנים; החזקה/שימוש בסמים שלא לצריכה עצמית. בגין עבירות אלה הוטלו על הנאשם 21 חודשי מאסר בפועל ומאסרים על תנאי.

ד. סוף דבר:

הנאשמים חטאו בביצוע עבירות חמורות. הם החזיקו בנשק - כלי שמסוגל לירות ובכוחו להמית אדם, ובתחמושת - בלא רשות על פי דין להחזקתם.

בית המשפט העליון חזר ושנה בפסיקתו כי:

"המציאות בארץ המתבטאת בזמינותו של נשק חם ורב עוצמה שיש עימו פוטנציאל להסלמת האלימות העבריינית, מחייבת מתן ביטוי עונשי הולם שירתיע באופן ממשי מהחזקת נשק בכלל ומשימוש בו בפרט" (ע"פ 2918/13 דבס נ' מדינת ישראל, פורסם במאגרים המשפטיים, פסקה 8).

אין לשער את מידת הנזק שעלול היה להיגרם כתוצאה מביצוע העבירה, אם הנאשמים היו עושים שימוש בנשק או שהיה מגיע לידי אחרים שהיו עושים בו שימוש, במכוון או בשגגה.

בנוסף, החזקת התחמושת מאדירה את הסיכון הכרוך בהחזקת הנשק ומסכנת סכנה של ממש את שלום הציבור ובטחונו.

יחד עם זאת, בפועל לא נעשה שימוש בנשק ולא נגרם כל נזק מוחשי.

בבואי לבחון הסדר הטיעון המבוקש אני נותן דעתי בדבר עברם הפלילי הנכבד של הנאשמים ולמסוכנות הנשקפת מהם. מנגד אני לוקח בחשבון כי המעשים בהם חטאו הנאשמים אינם נמנים על רף החומרה העליון וכן זוקף לזכותם את לקיחת האחריות והודאתם במיוחס להם מיד עם פתח המשפט, אשר חסכה זמן שיפוטי יקר.

לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים, ושקלתי את מכלול השיקולים הרלוונטיים, מצאתי כי הסדר הטיעון הינו סביר ומאוזן.

לפיכך הריני לאמץ את הסדר הטיעון ולגזור על הנאשמים, בגין כל העבירות בהן הורשעו, את העונשים הבאים:

נאשם 1:

40 חודשי מאסר, מתוכם 25 חודשים ושבועיים לריצוי בפועל החל מיום מעצרו, והיתרה על תנאי שלא יעבור במשך 3 שנים עבירות בנשק לפי סעיף 144(א)+144(ב) לחוק העונשין.

נאשם 2:

45 חודשי מאסר, מתוכם 30 חודשים ושבועיים לריצוי בפועל החל מיום מעצרו, והיתרה על תנאי שלא יעבור במשך 3 שנים עבירות בנשק לפי סעיפים 144(א)+144(ב) לחוק העונשין, ועבירת שיבוש הליכי משפט לפי סעיף 244 לחוק.

נאשם 3:

25 חודשי מאסר, מתוכם 15 חודשים לריצוי בפועל החל מיום מעצרו, והיתרה על תנאי שלא יעבור במשך 3 שנים עבירות בנשק לפי סעיפים 144(א)+144(ב) לחוק העונשין, עבירת התחזות לאדם אחר לפי סעיף 441 לחוק, ועבירת הפרת הוראה חוקית לפי סעיף 287(א) לחוק.

נאשם 4:

19 חודשי מאסר, מתוכם 9 חודשים לריצוי בפועל החל מיום מעצרו, והיתרה על תנאי שלא יעבור במשך 3 שנים עבירות בנשק לפי סעיף 144(א)+144(ב) לחוק העונשין.

רכב מסוג סקודה, מס' 9604652, יוחזר לנאשם 1 לאחר שתופקד בקופת בית המשפט יתרת הסכום שסוכם בין הצדדים, בסך של 4,500 ₪.

סך של 49,500 ₪ שהופקד על ידי הנאשמים יועבר לקרן החילוט.

ניתן היום, ד' אלול תשע"ו, 07 ספטמבר 2016, בהעדר הצדדים.

דוד רוזן, שופט